

Mateu 9, 14-17 (Zona Montserrat). 4 de Juliol 2015

L' Evangeli d'avui és d'aquells evangelis que el pots agafar per tants llocs i interpretar de tantes maneres, que segurament ens faltaria temps per esprémer-lo del tot. Primerament ens invita primordialment a situar-nos en el moment concret i històric dels fets i a comprendre a través d'això el devenir dels fets.

Estem en aquell moment en que Jesús comença a diferenciar el que és el seu regne amb diguéssim l'època anterior... Això fa que sigui constantment qüestionat i interpel·lat per tot tipus de grups, des dels fariseus (que eren els més ortodoxos, més de la llei, els més inflexibles), els seguidors de Joan (gent més humil i més senzilla), acabant inclús amb els seus propis deixebles. Per tant, ens trobem en una part de la història de Jesús on les noves actituds i les noves maneres de veure el Regne comencen a revolucionar el galliner. Ens trobem doncs amb un Jesús fent de Mestre constantment, però amb un missatge clarament transformador però no trencador "així es conserven els bots i el vi".

Que vol ensenyar-nos Jesús aquí ?? Tinguem en compte que els que pregunten són deixebles de Joan, persones que sincerament volen comprendre què és el que està passant. Jesús els hi ve a dir que estem en un temps nou. Amb Jesús s'ha inaugurat aquest temps nou, que exigeix una actitud diferent. No és qüestió de seguir amb la moda, amb la inèrcia, amb els vells costums. Hi ha actes com el dejuni, que són definitivament bons, però que caldrà donar-los un nou significat a partir de Jesús.

Amb els exemples del pedaç de vestit vell i els bots de vi hi veiem clarament aquesta nova manera de construir el Regne. El vi vell en els bots vells. No ens diu que els fem desaparèixer, sinó simplement que si volem estar dins del nou regne (bots nous) haurem de transformar-nos en vi nou. Hem de fer aquest pas transformador necessari per formar part d'aquest regne. Jesús ens invita a Purificar-nos, a renovar-nos, a transformar els nostres vins vells en vins nous. A partir d'ara Jesús serà el bot del vi nou. Tot aquell qui vulgui seguir-lo haurà de ser vi nou. Si realment el volem seguir, haurem d'aturar-nos un moment, escoltar-lo i donar-nos compte que se'ns demana un canvi molt profund. No es tracta de seguir amb el mateix, perquè això no ha funcionat. Ens demana que creguem en ell i a fer el que ell ens digui.

Una altra reflexió que se'ns presenta és el fet que els seguidors de Joan s'acostessin a Jesús. Recordem que Joan tenia molts seguidors i alguns d'aquests el deixaren per començar a seguir a Jesús. Què els motiva a acostar-se a Jesús? Potser la curiositat de conèixer de prop a aquell a qui Joan anomenà Anyell de Déu i de qui Joan digué que no era digne ni de descordar-li la corretja de les seves sandàlies? Potser per gelosia o enveja de veure que antics companys s'havien passat al grup de seguidors de Jesús??

En la vida de fe amb freqüència es comet l'error, a vegades amb la millor voluntat del món, de pretendre que els demés segueixin el mateix camí que nosaltres seguim. Que tinguin una relació amb el Senyor com la que tenim nosaltres. Facin oració com la fem nosaltres. Llegeixin la Bíblia com ho fem nosaltres. Participin dels nostres grups o Moviments... També incloc, com no, el nostre moviment d'ACO, etc., etc. Però el camí de la fe és molt personal. A cadascú es

manifesta Déu de diferent manera. No podem mai pretendre imposar a altres els nostres gustos o maneres de viure la nostra fe. Podem compartir, mostrar... però fins aquí. Hem de deixar a l'altre la llibertat d'escollir com relacionar-se amb el Senyor.

Jesús tingué aquesta actitud de respecte pels seguidors de Joan i els seguidors de Joan lliurement també optaren per aquesta llibertat.

Pregària:

Prego perquè tots els membres de l'ACO sempre siguem lliures de seguir Jesús pels camins que bonament hàgim escollit. Que tinguem sempre aquesta energia transformadora de poder ser "vi nou" en les nostres vides i el nostre entorn i que puguem ser mereixedors de formar part d'aquest gran "bot" que ens acull.